

„Братя, вчера пристигна Неджиб ага и поиска да затвори няколко души заедно с мене. Като известен за вашето решение, взето в Оборище, повиках няколко души юнаци и след като се въоръжихме, отправихме се към конака, който нападнахме и убихме мюдурът с няколко заптии... Сега пушките гърмят, придружени от екът на черковните камбани, и юнаците се целуват един други по улиците... Ако вие, братя, сте истински патриоти и апостоли на Свободата, то последвайте нашия пример в Панагюрище“.

Копривщица, 20 април, 1876 год.

Т. КАБЛЕШКОВ

— Бунт!.. Въстание!.. Скоро удряйте камбаните!.. Изгърмете няколко пушки да се обяви въстанието. На оръжие!.. Нашите братя се бият вече, — реवेशе Бенковски, колкото сила имаше...

Впуснахме се да облечем въстаническите си премени... И саби се дрънкаха, и револвери се опасваха, и пушки се тракаха...

Всеки трепереше като лист от вълнение. Бенковски реवेशе като лъв със своите заповеди. Едър пот покриваше високото му чело. Хвъркнал би като орел, ако можеше... А Волон проливаше сълзи от вълнение и викаше:

— Скоро, братя!.. Отваряйте портите да излезем!..

Изхвъркнахме на улицата като вихрушка с голи саби в ръце и със знамето... Щом стъпихме на улицата, запяхме бунтовната песен:

„Ха народ поробен,
що си тъй заспал,

ил живот свободен
теб не ти е мил?“

Захари Стоянов

